

ÜMMETİN HELÂKİNE SEBEP OLAN ŞEYLER*

Eüzü bi'llâhi mine's-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbil'âlemîn... Er-rahmâni'r-rahîm... Mâlikî yevmi'd-dîn... İyyâke na'budü ve iyyâke nestaîn... İhdina's-sırâta'l-müstakîm... Sırâta'llezîne en'amte aleyhim, gayri'l-mağdûbi aleyhim ve le'd-dâllîn... Âmin...

El-hamdü li'llâhi hamden kemâ yenbağî li-celâli vechihî ve liazîmi sultânih... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ hayra halkihî seyyidînâ muhammedini'l-mustafâ ve âlihî ve sahibihî ecmaîn... Ve men tebiahû bi-ihsânin zevi's-sıdkı ve'l-vefâ...

Emmâ ba'dü, fa'lemû eyyühe'l-ihvân... Feinne efdale'l-hadîsi kitâbu'llâh... Ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidînâ muhammedin salla'llâhu teâlâ aleyhi ve sellem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ... Ve külle muhdesetin bid'ah... Ve külle bid'atin dalâleh... Ve külle dalâletin ve sâhibehâ fi'n-nâr... Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'nnebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

إِذَا ظَهَرَ الزِّنَى وَالرِّبَا فِي قَرْيَةٍ فَقَدْ أَحَلُّوا
بِأَنفُسِهِمْ كِتَابَ اللَّهِ

(طب. ك. هب. عن ابن عباس ولفظ الحاكم: عَذَابَ اللَّهِ)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

RE. 53/17 (İzâ zahere'z-zinâ ve ribâ fi karyetin, fekad ehallû bienfüsihim kitâba'llâh. Ve lafzu'l-hâkim: Azâba'llâh)

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Aziz ve muhterem cemaat-i müslimin.

Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi, ihsanı, ikramı üzerinize olsun... Allah-u Teâlâ Hazretleri iki cihanın hayrına, bereketine, iyiliklerine, güzelliklerine cümlenizi nail eylesin... Her türlü tehlikelerden iki cihanda mahfuz ve bâîd ve berî eylesin... Yolunda daim, zikrinde kâim sevdiği kullarından eylesin... Peygamber SAS'ın yolundan ayırmasın... Şefaatine nail eylesin...

Efendimizin hadis-i şeriflerini okumak üzere burada toplanmış bulunuyoruz. Bunların okunmasına ve izahına başlamazdan önce başta Peygamber SAS Hazretleri'nin ruh-u pâkine hediye olsun diye; sonra onun cümle âlinin, ashabının, etbâının ruhları için, sâdât ve meşâyih-i turûk-ı aliyyelerimizin ruhları için;

Bu beldeleri fetheden fatihlerin, şehidlerin, gazilerin, mücahidlerin, Fatih Sultan Mehmet Han'ın ruhu için; Peygamber Efendimiz'den zamanımıza kadar gelmiş geçmiş evliyaullah u mukarrabîn, sâdât ve meşâyih-i turûk-u aliyyelerimizin ruhları için; hâsseten kendisinden feyz aldığımız Muhammed Zâhid-i Bursevî Hocamız'ın ruhu için;

Bu okuduğumuz kitabı yazıp, her hafta okuyun diye bize emanet ve tavsiye buyurup, okunmasını bize havale buyurmuş olan Gümüşhanevi Ahmed Ziyaeddin Efendimiz'in ruhu için,

İçinde ibadet ettiğimiz şu camiye yaptırmış olan İskender Paşa'nın ve sonradan bu camiye tekrar tekrar tâmir, tevsî ve tecdîd eylemiş olan ehl-i hayratın ruhları için ve sâir mü'minin ü mü'minat ve müslimîni müslimatın da dereceleri üzere ruhları için bir *Fatiha*, üç İhlâs-ı Şerif okuyalım, öyle başlayalım. Buyurun!

.....

a. Zinâ ve Faizin Yaygınlaşması

Mukaddimede metnini okuduğumuz hadis-i şerif, *Râmuzü'l-Ehâdis*'in 53. sayfasının 17. hadis-i şerifidir. Abdullah ibn-i Abbas RA'dan rivayet edilmiş.

Buyuruyor ki Peygamber SAS Efendimiz:¹

إِذَا ظَهَرَ الزِّنَى وَالرِّبَا فِي قَرْيَةٍ فَقَدْ أَحَلُّوا
بِأَنْفُسِهِمْ كِتَابَ اللَّهِ

(طب. ك. هب. عن ابن عباس ولفظ الحاكم: عَذَابُ اللَّهِ)

RE. 53/17 (*İzâ zahere'z-zinâ ve ribâ fi karyetin, fekad ehallû bienfüsihim kitâba'llâh. Ve lafzu'l-hâkim: Azâba'llâh*)

(*İzâ zahere'z-zinâ ve ribâ fi karyetin*) “Bir köyde zinâ ve ribâ artarsa...”

Tabii, *karye*, köy de olur, kasaba da olur, şehir de olur. İnsanların yerleştiği bir bölge de

¹ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.I, s.178, no:460; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.IV, s.213, no:6583; Hâkim, *Müstedrek*, c.II, s.43, no:2261; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.IV, s.397, no:5531; Abdullah ibn-i Abbas RA'dan.

olur, memleket de olur. Yani bir yerde diyelim biz, karye kelimesini kullanıyor Peygamber Efendimiz, onu bilerek...

“Bir yerde zinâ ve ribâ artarsa, zâhir olursa...” Artarsa değil yani azı da çoğu da bahis konusu değil, zâhir olursa, görünen bir hale gelirse, ortalıkta belirirse... Zina haram. Allah, evlenmeyi helal kılmış, hatta zina etmesinler diye dört evliliğe kadar müsaade etmiş. Yeter ki gözleri doysun da zina etmesinler diye...

Tabii, çeşitli başka sebepleri de var. Hani harpte darpta erkekler ölebilir, arkada dul zavallılar, kızlar, kadınlar kalabilir. Meselâ şimdi bu Bosna Hersek’te ne olacak? İlle bir erkek bir kadın alacak filan dersen, öteki kadınlar ne yapacak meselâ? Çeşitli sebepler vardır da, Allah CC dört tane kadına kadar bir erkeğin nikahlanmasına Kur’an-ı Kerim’de müsaade etmiş.

Bizim fakültede bir profesör vardı. O zaman doçentti, biz de talebeydik. İslam ülkelerinde şöhreti filan vardı. İslamî ilimleri biliyor filan gibi düşünülüyordu. Bir gün yanında, kütüphanede çalışıyorum ben. Dedi ki:

“—Bu hocalar da dört kadınla evlenmeyi iyi çıkartmışlar.” dedi.

Hani keyiflerine uygun bir şey çıkartmışlar gibi konuşuyor yani. Dedim ki:

“—Bu hocaların çıkarttığı bir şey değil!” “—Yok, hocalar çıkartmış.” dedi.

Baktım ki adam Mısır’da, şurada, burada şöhret kazanmış, kitap yazıyor, konuşma yapıyor

vs. filan ama İslâm'ı bilmiyor. Açtım sayfayı Kur'an-ı Kerim'den, ayet-i kerimeyi, okudum:

فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَى وَثُلَاثَ
وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً

(النساء: ٣)

(*Fe'nkihû mâ tâbe lekûm mine'n-nisâi mesnâ ve sülâse ve rubâ', fein hiftûm ellâ ta'dilû fevâhideten*) [Beğendiğiniz size helâl olan kadınlardan ikişer, üçer, dörder alın. Haksızlık yapmaktan korkarsanız bir tane alın!] (Nisa, 4/3)

Başını kaşdı, ensesini kaşdı, kaldırdı. Yani bu Allah'ın Kur'an-ı Kerim'de verdiği bir müsaade... Müsaade diyoruz, mecburiyet değil yani ille herkes dört tane alacak diye. Oraya kadar müsaade var ama zina yok. Hatta bakmak bile yok. Bakmak bile haram.

Nitekim burada geçmişti evvelki derslerde. Hz. Osman RA halife iken, yanına gelen bir sahabe selâm veriyor: “—*Es-selâmü aleyküm!*”

O da bakıyor yüzüne, diyor ki:

“—Senin gözlerinde zina emareleri, izleri görüyorum.”

Gözlerinde görüyor, biz ne görürüz yani. Ama, “Senin gözünde zina emareleri görüyorum!” deyince adam sarsılmış şöyle bir. demiş ki:

“—Peygamberlik kesilmedi mi yoksa? Yani nereden bildin bunu. Peygamber Efendimiz

bilirdi.”

Peygamber bilir, peygamberlerin has ümmeti olan evliyaullah da, sahabe-i kiramın böyle Hz. Osman gibileri de bilir. Bildiğinin bir misali bu.

“—Evet, yolda gelirken bir evin kapısı açıktı, ben de içeriye baktım. İçeride bir kadını gördüm. İşte belki soyunmuş vaziyetteydi, nasılsa işte. Öyle gördüm.” diyor.

Yani uzaktan görmekte bile gözünde zina emareleri beliriyor. Bakmak ile haram... Yolda gidiyorsun, şöyle bir baktın, birisi geliyor, tamam. Bu tabii ama ikinci bakış şeytandan. Bir daha bir dönüp baktın mı artık o, şeytanın aldatmasıdır ve günahtır. Yani İslâm bakmayı bile yasaklamış.

Peygamber Efendimiz sahabesinden hiçbir kadının elini tutmamış, sıkmamış, musafaha yapmamış. Şimdi kadınlar uzatıyor elini. Sen geri duruyorsun, o uzatıyor. Sıkmadığın zaman da kızıyor.

Eğer bir devlet memuruysan, meselâ müdürsen bir yerde, bakan veya hanımı geliyor. Elini uzatıyor, sıkmadığın zaman hakaret telakki ediyor.

Yahu sen hangi memlekette yetiştin? Bu memleket İslâm. Bu memleketin örfü, adeti tepeden tırnağa müslümancadır. Öyle gelmiştir. Evlerin haremlikleri, selâmlıkları; kadınların giyimleri, kuşamları, örtünmesi, adeti, an’anesi, yatağı, hamamı, her şeyi burada böyledir.

Avrupa’da üryan yıkanırlarmış. Amerikalı, Müslüman olmuş

bir kardeşimiz diyor ki:

“—Ben böyle üryan yıkanmam askeriyede... Örtüsüz, perdesiz, hücre şeyi yok, herkes meydanda üryan yıkanırlarmış. Ben Müslümanım, böyle şey yapamam!” demiş meselâ.

Anlıyoruz ki aldırmıyorlar. Orası öyle. Orası edepsiz, ahlâkı düşük, kafası başka; burası İslâm diyarı... Burada kadın, erkeğin elini sıkmaz. Zaten bu el sıkma vs. İslâmi bir adet değil. Müslümanlar musafaha yapıyor, erkekler ama kadınlar yapmaz. Peygamber Efendimiz peygamber olduğu halde, sahabesi de sahabe olduğu halde kadınlarla tokalaşma, musafahalaşma yapmamış. Kitaplar bunu böyle yazıyor.

Biz de o an’aneye uygun olarak yapmayız. Siz de yapmayın! Neden? Rasûlüllah’ın yapmadığı bir şey yapılmaz da ondan. Onun yolunda gideceğiz de onun için. Şimdi millet tokalaşıyor, şey yapıyor. Ne münasebet yani, nereden geldi bu adet? Elli yıl önce yoktu. Sonradan geldi.

İslâm böyle bu kadar bu işi ciddi tutmuş. Bir misal daha vereyim de itiraz edenlerin itiraza hakkı ve mecali kalmasın.

Peygamber Efendimiz, yanında sahabesinden birkaç kişiyle kızı, cennet hatunlarından mübarek Fatımatü’z-Zehra’nın yanına gidiyor. Peygamber Efendimiz, Allah’ın rasûlü, en sevgili kulu ve seyyidü’l-evveline ve’l-âhirîn... Eşref-i mahlûkat, ekremü’r-rusûl. Dünyada

eşi, emsali olmamış, olmayacak, en yüksek insan... Yanındaki de sahabesi, *rıdvanu'llâhi teâlâ aleyhim ecmaîn*... Onlar da asr-ı saadette Peygamber Efendimizin etrafına toplanmış en mübarek Müslümanlar, en yüksek insanlar. Gittikleri ev de Peygamber Efendimiz'in kızı, cennetlik olduğu mâlum ve meşhur ve bilinen bir kadın ve Peygamber Efendimiz'in kızı. Kapıya gelince diyor ki Peygamber Efendimiz:

“—Kızım Fatıma, perdenin arkasına çekil, yanımda misafirlerimiz var!”

Anladınız mı? Şimdikiler beraber oturuyorlar, kadın erkek karman çorman... İtiraz ettiğin zaman da, “Senin kalbin fesat!” diyor veya “Benim kalbim temiz!” diyor. Ne bizim kalbimiz fesat ne onun kalbi temiz aslında ama böyle itiraz ediyor. Allah'ın emrine itiraz ediyor. Yani Rasûlüllah'ın sünnetine itiraz ediyor.

Bu fesatlık meselesi olsaydı, Peygamber Efendimiz'in kalbine fesat diyemezdin, sahabenin kalbine fesat diyemezdin, Fatımatü'zzehra'nın kalbine fesat diyemezdin. Mademki onlara perdenin arkasına geç diyor, o halde öyle olacak.

Peygamber Efendimiz Haticetü'l-Kübra ile, tabii zevcesi, hanımı, otururken Cebrâil AS gelmezdi yanlarına. Eğer yani ev hâli, kadınlık hâli, açılmış ise gelmezdi. Meleklerin bile şeyi var... Yani işin ne kadar ciddi olduğunu anlatmaya çalışıyorum çeşitli misallerle. İslam böyle... Tertemiz, pırıl pırıl, şahane, enfes bir mizan... Çok güzel bir şey...

“—Avrupa nasıl?”

Avrupa da Hristiyan oldukları zaman örtülüydü. Hristiyanlar da örtülüydü.

“—Nereden biliyorsun?”

Rahibelerin kıyafetine bak, işte onlar da böyle, onlar da uzun etekli, onların da sımsıkı saçları başları kapalı. Ha, demek ki Hz. İsa onlara açının dememiş. Demek ki işin doğrusu örtünmek. Ta başından beri böyle.

Şimdi açınmışlar. Nasıl açınmışlar? Derece derece açınmışlar. Önce hani filmlerde ve-yahut gazetelerin mecmuaların sayfalarında zaman zaman gösterirler: 1903 yılında, 1905 yılında Avrupa’da plaj... Kadınlar filan bayağı uzun pantolonlu, örtülü, gömlekli, filan... Ha, 1900’lü yıllarda, 1910’a kadar filan demek, Birinci Cihan Harbi’ne kadar filan plajlara gitmeye, topluca yıkanmaya filan başlamışlar ama daha mayolar dizlerinin altında, üstleri başları kapalı. Giyinik yüzüyorlar yani. Resimlerde öyle görüyoruz. Sonra? Sonra biraz orası açılmış, sonra burası açılmış, sonra şurası açılmış. Yoklaya yoklaya, kollaya kollaya; baktılar itiraz yok, baktılar umumi teveccüh var, herkes işten memnun, gösteren memnun, gören memnun. Efendim alan memnun, satan memnun. Açınmışlar, açınmışlar, açınmışlar, açınmışlar. Mayolar filan komik hale gelmiş, göstermelik hâle gelmiş. İncecik, bikini dediği hale gelmiş.

Ondan sonra da, “Bunlar da neymiş canım? 20. Yüzyıl’da medeni insana yasak mı olur?” diye onları da atmışlar. Altsız, üstsüz, bikini falan derken çıplak gezmeye başlamışlar.

Şimdi Avrupa'da filan görüyorsunuz, parkta kadın erkek sarmaş dolaş falan; bekçi parkı kapatacak, başına gidiyor falan hallo hallo diyor onlar sarmaş dolaş herkesin gözü önünde ayrılmıyorlar birbirlerinden. Öhö yapıyor, hallo diyor, merhaba diyor yani hadi diyor kalkın gidin buradan, kapatacağım bilmem ne filan... Bu kadar terbiyesizler.

Hava biraz güneşleşiyor, ooo bakıyorsun güneş her taraflarını görsün, güneşte her tarafları yansın diye cırılçıplak. O Avrupa... Onlar cehenneme odun; cayır cayır, çatır çatır cehennemi tutuşturacaklar. Kâfir, eskiden Hristiyan'mış ama şimdi Hristiyan bile değil. Yani eski Hristiyanların durumunda bile değil.

Papaz geliyor, erkekle erkeğin nikâhını kıyıyor. Kovalaması lazım. Lut kavminin işini tescil ediyor. Erkek erkekle nikâhlanıyor. Yani değişik bir şey olacak ya, başka türlü delilikler olacak ya ille, o delilik olsun diye, kadın erkek nikâhlanması dünyanın her yerinde var, erkek erkekle nikâhlanıyor.

Sonra bizim, Türkiye'nin de öyle halkın ahlâkını bozan dergileri var, gazeteleri var. Eve sokulması kat'iiyen caiz değil. Kat'iiyen... Çünkü eve resim girdi mi, köpek girdi mi melek girmez. O gazeteler girdi mi, her şey gider. Orada artık neleri anlatıyor, neleri teşvik ediyor? Kadın kadınla vs. filan neler neler anlatıyor.

Ha, bunların hepsi dejenerasyondur, bozulmadır. *Tefessüh* derlerdi eskiden, kokuşmadır yani bunlar. Ahlâk kokuşuyor. Ar, ırz, namus, hay-

siyet, şeref, insaf, merhamet, insanlık, fazilet yok oluyor; hayvanlık geliyor. Yerine hayvanlardan da aşağı şaşkın sapıklık geliyor. Ne olur böyle bir şey olursa? (İzâ zahere'z-zinâ) “Zina zâhir olursa, görünen bir hale gelirse, ortalıkta belirirse...”

(Ve'r-ribâ) riba da faiz, haksız kazanç. Sermayesi var adamın,

falancaya borç veriyor, on veriyor, on iki alıyor, on beş alıyor, yirmi alıyor. Para durduğu yerden, zahmetsiz, bu tarafa faiz olarak fazla geliyor. Bunu da Allah yasaklamış.

وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا

(البقرة: ۲۷۵)

(Ve ehalle'llâhü'l-bey'a ve harrame'r-ribâ) “Allah alışverişi, ticareti meşrû kılmıştır, teşvik etmiştir, sevaptır, kâr konulabilir; ama faizi haram kılmıştır.” (Bakara, 2/275)

Allah'ın haramlarından Müslümanların, müminlerin, inananların sakınması lazım! Helallerini yapması lazım, haramlarından sakınması lazım!

Allah'ın helalleri ne? Allah'ın helalleri sayılamayacak kadar çok. Haramları ne? Haramları belli miktarda... Domuz eti yemeyeceksin, içki içmeyeceksin, faiz yemeyeceksin, hırsızlık yapmayacaksın vs. Hepsi de güzel. Hepsi de iyi ki böyle bir yasak koyulmuş, hepsi yerli yerince...

Şimdi bir karyede, bir şehirde, bir belde, memlekette riba ve zina zahir olursa, artarsa

ne olur, onu anlatıyor Peygamber Efendimiz:

(*Fekad ehallû bi-enfüsihim kitaba'llahi ev azaba'llahi*) “O zaman o kavim kendisine Allah’ın yazmış olduğu yazıyı, —yani bu yazıdan maksat Allah’ın azabı— Allah’ın azabının gelmesini kendilerine helâl kılmış olurlar.”

“Kapıyı açmış olurlar. Tamam, gelebilir diye hak vermiş, yol açmış olurlar. Fırsat tanımış olurlar. Yani Allah’ın azabı onlara gelir, azaba uğrarlar.” demek muhterem kardeşlerim.

Öyle anlaşılıyor ki Allah CC haramlarının işlenmesine ceza veriyor. Ayetlerden de bunu biliyoruz. Hadis-i şeriflerden de bunu biliyoruz. Tarihten de bunu biliyoruz. Eski kavimlerden de biliyoruz ki Allah’ın emrini bir kavim dinlemezse o kavme bela, ceza, kahır, gazap, gazapı ilahi geliyor.

Ad kavmi böyle helâk olmuş, Semud kavmi böyle helak olmuş, bilmem çeşitli insanlar ve kavimler Allah’a asi oldukları, Allah’ın emirlerini tutmadıkları, yasaklarını çiğnedikleri, irtikab ettikleri zaman bu cezalar gelmiş. Bunu kesin biliyoruz. Çok kesin biliyoruz bunu. Burada da bildiriyor bunu. Zina ve riba olursa o kavme, onlar kendilerine Allah’ın azabının gelmesine yol açmış, azabı hak etmiş olurlar diye bildiriyor.

Şimdi benim muhterem ve sevgili kardeşlerim!

Üzülüyoruz, dünyanın her yerinde Müslümanlar sıkıntıda. Müslümanlar tehlikede. Müslümanlar hücum altında. Müslümanlar öldürülüyor, katlediliyor. Tabii Müslüman Allah’ın sevgili kuludur. Allah sevgili kullarının dualarını kabul

eder, istediğini ihsan eder, korur. Nuh AS'yi korumuş, Lût AS'nin kavmini helâk etmiş, onu korumuş, İbrâhim AS'yi korumuş, kavmini helâk etmiş, onu korumuş. Korur.

Şimdi şunu daima düşüneceğiz ki acaba başımıza gelen sıkıntılar bizim işlediğimiz birtakım kusurlardan dolayı mı diye. Bu kusurlardan dolayı olabileceği net olarak anlaşıyor.

Alalım şu Türkiye'yi, şu Türkiye'nin halini... Çıkalım Beyoğlu'na, gidelim Boğaziçi'ne, sahillere... Gazinolar, pavyonlar, bilmem neler, bilmem neler. Ne oluyor buralarda? İçki içiliyor, kumar oynanıyor, zina yapılıyor.

Bankalar, bankalar, bankalar... Arabayla bir yerden bir yere giderken veya vapurla karşıdan karşıya geçerken, ışıklı reklamlara baktın mı, yüzde sekseni, doksanı banka reklamı, ilan... 20. Yüzyıl'da yani böyle geri fikirlere yer mi olur, filan... İslam ülkelerinde de çeşitli şeyler, böyle çeşitli şekillerde kurulmuş müesseseler. Bunlar, bu zinalar, bu ribalar, bu faizler, bu günahlar, bu haramlar, bu içkiler, bu hayırsızlıklar, bu haksızlıklar, bu edepsizlikler irtikap ediliyor.

Bak günlük güneşlik, karnımız tok, sırtımız pek yaşıyoruz. Ha, Allah CC ihmal etmez. İhmali yoktur onun da, yalnız mühlet verir. *İmhali* derler ona... İhmali yok, imhali var. Yani ihmal etmez, mühlet verir. Mühlet vermesi de gene rahmetindendir çünkü belki tevbe ederler de, düzelirler de Allah'ın azabı gelmesin diye. Ama mühlet vermesine rağmen düzeltmezlerse kendilerini bela, azap, ceza, kahır, gazap

gelir. Ya yer sarsılır, zelzele olur, ya dağ yıkılır tepelerine, ya fırtına eser, kasırga olur, ya yangın çıkar, şöyle olur, böyle olur, harp olur, darb olur, çeşitli şeyler olabiliyor.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizlere uyanıklık, akıl, fikir, insaf, izan, sabır, vicdan, dindarlık, itaat nasib etsin... Sevdiği kul olarak yaşayalım. Rabbimizin huzuruna günahlara bulaşmamış olarak, günahlardan uzak yaşamış olarak, sevdiği kul olarak varmayı Allah nasib etsin...

Şimdi bir öyle günahkâr yaşayıp, bir de öyle kahra uğrayıp cezayı yiyip, bir de ahirette azap çekmek var. En akılsızca, en fena durum bu. Yani o günahın cezası olarak bir de mahvoluyor burada, ölüyor, bir de ahirette cezası. Çok fena bir durum. Allah bizi haramlara değil mekruhlara bile yaklaştırmasın...

Çünkü bazı büyüklerimiz demişler ki; büyük günah, küçük günah diye ayırım yapılıyor ya; büyük günahlar şunlardır: Adam öldürmek, hırsızlık yapmak, zina vs. diye yazılıyor ya... Bazıları da demişler ki:

“—Günahın büyüğü, küçüğü mü olur? Günah kime karşı işleniyor?”

“—Allah’a karşı...”

“—E Allah’a karşı yapılan cüretkarlığın küçüğü, büyüğü mü olur. Hepsi büyüktür.” demişler yani. Hiçbirinin yapılmaması lazım. Hepsi büyük sayılır diye öyle konuşmuşlar, öyle söylemişler. Tabii o şuurda olmak lazım.

Bir de utanmak lazım ki Allah bunca nimetleri

veriyor da kul ibadet etmesi gerekirken ibadet etmiyor. Şükretmesi gerekirken şükretmiyor. İyi olması gerekirken iyi olmuyor da aksine Allah'ın nimetlerini yiyip yiyip Allah'a asi oluyor. Bu da çok büyük bir ters bir durum yani.

Nimetleri başkasından alsak, başkası gönderse öyle değil. Nimetleri de gönderen Allah, isyan da ona yapıyor. Teşekkür edilmesi gerekirken;

“—Yâ Rabbi, çok şükür bana bunu verdin, bak Azerbaycan'da

durum şöyle, falanca yerde durum böyle, filanca yerde durum böyle; bak ben burada rahat içindeyim, el-hamdü-lillâh, çok şükür, o halde ben şu namazı da kılivereyim, şu ibadeti de yapivereyim, şu hayrı da yapivereyim, şu sadakayı da verivereyim, rabbimin sevdiği işleri yapayım!” diye, zevkle, şevkle, ibadetle taat etmesi gerekirken, tamamen aksi yapıyor. Allah uyanıklık versin...

b. Ümmetin Helâkine Sebep Olan Beş Şey

Bundan sonraki hadis-i şerif de yine bu konuya biraz benziyor. 18. hadis, sayfanın son hadis-i şerifi. Deylemî Enes RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:²

إِذَا ظَهَرَ فِي أُمَّتِي خَمْسٌ حَلَّ عَلَيْهِمُ الدِّمَارُ
التَّلَاعُنُ وَالْخَمْرُ وَالْحَرِيرُ وَالْمَعَارِيفُ وَاکْتِفَاءُ

² *Kenzü'l-Ummâl*, c.XVI, s.81, no:44012; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.III, s.350, no:2332.

الرِّجَالُ بِالرِّجَالِ وَالنِّسَاءُ بِالنِّسَاءِ

(الحاكم فى التاريخ والديلمى عن أنس)

RE. 53/18 (*İzâ zahera fî ümmetî hamsün, halle aleyhimi'ddimâr: Et-telâunu, ve'l-hamru, ve'l-harîru, ve'l-meâzifu, ve'ktifâu'r-ricâlû bi'ricâli, ve'n-nisaü bi'n-nisâi*)

(*İzâ zahera fî ümmetî hamsün*) “Benim ümmetimin içinde beş şey zâhir olduğu zaman...”

Benim ümmetim iyi bir ümmet, Allah’ın rahmetine mazhar bir ümmet ama tabii değişecek, kıyamet yaklaşacak, ahlâk bozulacak, din unutulacak, alimler gidecek, cahiller kalacak... Tabii bunları bildirmiş Peygamber Efendimiz.

Ahir zaman olacak, talebe hocasına asi gelecek. Kız anasını babasını dinlemeyecek. Bunlar hadislerden bildiğimiz şeyler. Bozulacak yani. İşte ümmetimin içinde şu beş kötü şey çıktığı zaman, şu beş şey zahir olduğu zaman, görüldüğü zaman, (*halle aleyhimi'ddimâr*) onlara helâk helâl olur, gelir, Allah’ın helâki onları bulur, helâk olurlar. *Dibar* kelimesi bir rivayette de *dimar*’mış, o da helâk manasına geliyor. Yani bu beş kötü şey ümmetin içinde görülürse, o zaman ümmetin helaki hak olur. Helak olur ümmet. Okuyalım bakalım nelermiş:

1. (*Et-telâunu*) “Millet karşılıklı birbirine lânet ediyorsa...”

“—Seni Allah kahretsin!.. Yok beni kahretmesin de seni kahretsin! Allah’ın lâneti senin üzerine olsun... Yok benim üzerime olmasın da senin

üzerine olsun!”

Karşılıklı lanetleşıyorlar. Hani bunlar ümmetti? Hani innemel mumünune ifvetun, kardeşlerdi hani bunlar? Yoo, hepsi baksana birbirlerinin kanını içecekler neredeyse bardağa koyup. Ne kadar birbirlerine lanet ediyorlar, birbirlerine sevgisi kalmamış, yardımı kalmamış, herkes birbirinin aleyhinde...

Ha, bu telâun çıktı mı, birbirleriyle lanetleşme çıktı mı. Bir de buradan bir kelimeyi bir başka hadis-i şerifte hatırlıyoruz. Peygamber Efendimiz buyurmuş ki: Ahir zamana yakın ümmetimin içinde öyle insanlar çıkacak ki, bunların selamlaşması birbirlerine lanetleşme tarzında olacak. Burada okuduk bu hadis-i şerifi, devam edenler hatırlarlar.

Yani birbirlerini gördükleri zaman lanet ederek selâmlaşacaklar. Yani laubalilik veya edepsizlik veya külhanilik veya arsızlık, yüzsüzlük neyse anlayın ki birbirlerine merhaba demiyorlar, *Es-selâmu aleyküm* demiyorlar da hay Allah seni kahretsin, neredeydin ya, göremedim seni, Allah canını alasıca, bilmem ne... Ne oluyorsun? Selamlaşması böyle yani. Ve var bu, maalesef görülüyor. Görünmeyen bir şey de değil. Bu da olabilir. Zaten o ahlakın bozulduğu zaman olacak diye o hadis-i şeriften biliyorduk. O manaya da olabilir burada. Yani ümmetin içinde fertler birbirleriyle lanetleşıyorlar mı, lanet ediyorlar mı eyvah o zaman helâkleri hak olur.

2. (Ve'l-hamru) “İçki...” İçki, hamr yani şey demek, fışkıran, içinde böyle fokur fokur,

kabarcık kabarcık şey çıkıp da ekşiyen şeye tahammara derler yani fışkırdı filan. Üzümün suyu olsun, arpanın suyu olsun, hurmanın suyu olsun; adını bildiğimiz, bilmediğimiz; anladığımız, anlamadığımız ne nesne olursa olsun bazı tatlı şeyler biraz durdu mu ekşiyor, tahammür ediyor. Hamr haline geliyor yani. Başlıyor fışkırmaya, alkol meydana geliyor içinde kimyevi bakımdan...

Onu içtiği zaman da adamın kafası bozuluyor. Dengesi bozuluyor, aklı kayıyor. Sarhoş oluyor, konuşması bozuluyor, düşünmesi bozuluyor. Çok fena olmuşsa küfelik diyoruz, nefsi harap olmuş diyoruz. Az veya çok olabiliyor. İçki, hangi cinsi olursa olsun: Katı içki veya sıvı içki veya toz içki veya duman içki, fark etmez.

İçildiği zaman insanın aklını alan, götüren her şey içkidir. Toz varmış, esrar, bir miktar kokluyorlar mıymış, ağızlarına mı atıyorlarmış neyse ondan sonra kafaları sarhoş oluyormuş.

Veyahut duman, sigarayı çekiyorlarmış, kafaları hoş oluyormuş, sigaranın içine koyuyorlarmış. Veyahut katı bir şey, ağızlarına alıyorlar, yutuyorlar, bilmem sarhoşluyorlar. Veya meşrubat tarzında, bardağa koyuyorlar, içiyorlar. İster şarap olsun, ister rakı olsun, ister votka olsun, ister şunu olsun, ister bunu olsun, ister şöyle desinler, ister böyle desinler. Adı mühim değil.

“—Ahir zamanda benim ümmetim içkiyi, çeşitli adlar vererek içecekler.” diye Peygamber Efendimiz bildiriyor.

Adlar çoğalacak. Yani Allah şarabı haram etmiş de ötekiler haram değildir diye kimse düşünmesin. Hap bile olsa... Bazıları hapçılar varmış, hapçılık yapıyormuş mesela Türkiye'nin bazı bölgelerinde hapçılık yaygınmış. Külliyetli miktarda hap alarak öyle kafalarını sarhoşlaştırıyorlarmış.

Eczanelerde bazı uyuşturucu mahiyetteki haplar bulunmuyormuş hemen, satılıyormuş. Herkesin yanında birer kutu hap, birbirlerine ikram ediyorlarmış, kahvede oyun oynarken... Hapları alıyorlarmış, kafalarını buluyorlarmış, sarhoşluyorlarmış. Hiçbirisinin ötekisinden farkı yoktur. Aklı alan, insana sarhoşluk veren her şey içkidir, hamıdır.

İçki artmışsa, telâun artmışsa, lanetleşme karşılıklı artmışsa... Şimdi ölçelim, bunlar bizim memleketimizde var mı, yok mu diye. İçki var mı? Her çeşidi var. Az mı içiliyor, çok mu içiliyor? Kovalarla içiyor millet. Başına ıslık çalacaksın, o oturacak, o da sığır gibi içecek, mesela bir kovayı içer.

3. (*Ve'l-harîru*) "İpek..." İpek kadınlara helal, erkeklere giyilmesini Allah'ın haram kıldığı bir şey. İpek giyimi erkeğe haram. E dinlemiyor, onu da giyiyor. Tamam, ipek de artık olursa...

4. (*Ve meazif*) Def, çalgı. Şu veya bu şekilde eğlence çalgıları. Çalgılar çoğaldı mı, dört etti değil mi? Lanetleşme, içki içme, erkeklerin ipek giymesi ve çalgı, eğlence aletleri. Dört etti.

Beşinciye dinleyin şimdi, neymiş:

5. (*Ve'ktifâu'r-ricâlü bi'ricâli, ve'n-nisaü*

bi'n-nisâi) “Erkeklerin erkeklerle, kadınların kadınlarla yetinmesi, iktifa etmesi.” Yani bu ne demek, homoseksüellik demek. Yani cinsel bir sapıklık, hastalık demek. Erkek erkekle lutîlik, kadın kadınla lezbiyenlik dedikleri çirkin şeyler. Ha, bunlar arttı mı, artık oraya Allah’ın azabının gelmesi hak olur. Allah’ın azabı oraya gelir.

Şimdi bizim bu memlekette çalgı artık çok normal gibi yaygın maalesef. İçki çok yaygın. İpek pahalı olduğu için giymiyordur, yoksa parasını bulan giyiyordur. Yani haramdır diye giymemekten değil, pahalı, az diye. O da var.

Telâun, lânetleşme, birbirini sevmemek, birbirinin aleyhinde olmak, o da var. O ona kahrolsun diyor, o ona kahrolsun diyor. O da var. Homoseksüellik, partisini bile kurdular. Parti kurdular; gazeteler, dergiler bu işi halka duyurdular. Bilmiyorduk biz, nereden bilelim? Bilmezken birtakım gazeteler, mecmualar şeytanî, bunları konu yaptılar. Adamların isimlerini söylediler, adres verdiler. Millete bilmediği şeyleri öğretiler. Bazı şeylerin hiç bilinmemesi daha hayırlıyken millete neler haber veriyoruz gibilerden neler öğretiler. Ne mel’unluklar öğretiler. Ha Ermenistan’ın, Azerbaycan’ın saldırıp halkı öldürmesi, ha milletin ahlâkına böyle saldırılıp onun dinden imandan, baştan çıkarılması. Kaynağı zaten incelenirse aynı.

Türkiye’nin vergi rekortmeni kimdir? Düşünün, ondan anlarsınız. İşin aslı aynı, çünkü

bir milletin sağlam kalmasını dűřmanları istemiyor, Müslüman'ın Müslüman kalmasını gayrimüslimler kat'iiyen istemiyorlar. Neden? Müslüman'a dış geçiremiyorlar. Müslüman'ın sırtını yere getiremiyorlar. Müslüman'la baş edemiyorlar. Müslüman, hak Müslüman oldu mu, el-hamdü lillah, o zaman onların işi bitiyor.

Onlar ne yapıyorlar bu sefer? Müslüman İslâm'dan uzaklaşsın, günahlara dalsın, haramlara bulaşsın, Allah'ın lanetine uğrasın da Allah kahretsin onları. Bizim kahretmemize lüzum kalmadan, gayrimüslimler olarak bizim hücum etmemize lüzum kalmadan Allah onları kahretsin diye...

Bunları okuyor onlar! Bunları okuyor. Onların planları var.

Onların hesapları var, müsteşrik deniliyor, Oryantalist deniliyor. Hristiyan, papaz; Kuran'ı bilen, Arapça'yı bilen, hadis-i şerifleri okuyan adamları var! Bunları okuyorlar. Ha, biz bu hadisi okuduk mu, ne deriz?

“—Aman, lânetleşmeyelim! Aman içki içmeyelim, ipek giymeyelim, çalgıdan uzak duralım, bu homoseksüellikten uzak duralım!” deriz.

Onun da aklı ters çalışıyor, hah tamam, formülü buldum. Müslümanları yok etmenin formülünü buldum. Atom bombasının formülü ayrı, filanca harp aletinin formülü ayrı, hah bir formül daha buldum. Tamam, Müslümanların arasına bunu yayarız, gazetelerimiz var, müstehcen neşriyat, veririz paraları, sermayeyi onlara, en modern

makineleri getirirler, kaymak kağıda en güzel baskılarla basarlar: Çıplak kadınlar, çıplak resimler, kötü sahneler, kötü adamlar, kötü manzaralar; böyle insanı baştan çıkartacak, genci deli divane edecek, akıllıyı deli edecek, evliyi evinden barkından soğutacak, karıyı kocayı birbirinden ayıracak, delikanlı kızın erkeğin gözünü sokağa çevirecek, ne kadar mel'anet varsa tamam, bunları yayalım!

Hem de parası da var. Bakıyorsun, her gün müstehcen resim neşreden bir gazetenin tirajı bir milyonun üstünde. Her gün dinden, imandan, ahlâktan bahseden gazetenin tirajı bakıyorsun yüz bin, yüz yirmi bin, altmış bin, kırk bin, otuz bin... Niye? E, millet ona rağbet ediyor.

Ben gördüm, arabamı tamire gitmiştim, o sanayi çarşısındaki kaportacıları ve saireleri, çırakları bir yere kümelenmişler. Böyle, karıncanın şekere kümelendiği gibi, böyle el birliğiyle hepsi bir yere eğilmişler. Nedir diye baktım, müstehcen bir gazete... Yani bir tanesi almış, on tanesi çullanmış üstüne, onu birden bakıyor böyle birbirlerinin üstünden.

Para da veriyorlar tabii. Böylece bu müstehcen neşriyatı yapan insan, yani milletin kötülüğünü, ümmetin mahvolmasını isteyen insan hem para kazanıyor, kendisi cebini dolduruyor, güya bir fayda... İkincisi de Ümmet-i Muhammed'i bozuyor, öyle bir fayda...

Atom bombasından berbat!

Şimdi içimizden yüzbinlerce insan sokaklarda dolaşıyor, "Kahrolsun şeriat!" diye bağıyor.

“Kahrolsun şeriat!” ne demek? Kahrolsun Kur’an, kahrolsun İslâm, kahrolsun Allah, kahrolsun Peygamber demek. Şeriat nedir? Şeriat Allah’ın emri. Şeriat’ın ahkâmı Kur’an’ın emri, hadis-i şerifin emri.

Bak nasıl türetmişler içeriden, yani nasıl insanlar türetmişler. Nasıl karşı çıkıyorlar İslâm’a... Yedikleri, içtikleri memlekette nasıl karşı tarafın adamı haline gelmişler. Bunların hepsi Ermeni mi? Hepsi Rum mu? Değil. Çok net olarak biliyoruz ki öyle değil. Ama o hale gelmiş. Kafaları bozulmuş yani.

Eğitimle, gazeteyle, radyoyla, hele televizyon... Hele televizyonun kontrolsüz kanalları... Kanalizasyon kanalları gibi... Artık evinde kimin televizyon varsa ne çocuğuna sahip olabilir, ne kendi nefesine sahip olabilir, ne karısına sahip olabilir ne de başkasına... Neden? Her şey var. Her şey var. Her şey var. Aklına ne gelirse her şey evin içine girmiş.

Eskiden bir Müslüman meyhaneye gitmezdi. Eskiden bir Müslüman gazinoya gitmezdi, plaja gitmezdi. Kötü yere gitmezdi. Kötü yer geliyor şimdi evinin içine. Televizyona kötü her şey geliyor, dansöz de geliyor, bar artisti de geliyor, fahişe de geliyor, falanca da geliyor, filanca da geliyor, yatak da geliyor, yatak sahnesi de geliyor. İslam nerede? İslâm gönüllerden, kafalardan hop uçup gidiyor. Darılıyor.

Hani ahir zamanda Kur’an-ı Kerim’in sayfaları uçup gidecekmiş, yazılar bomboş sayfalar halinde kalacakmış. Yani yazılar uçup

gidecekmiş. Kur'an-ı Kerim'i açacaklarmış, boş sayfalar... Şimdi boş sayfa gibi. Kur'an-ı Kerim'i okuyor millet ama içindekini tutmadıktan sonra yazısı yok gibi yani. Boş sayfa gibi.

Güya Müslüman, güya hacı, güya caminin cemaati ama evinde televizyon var. Ama bu sahneleri seyrediyor. Ama az seyrediyor ama çok seyrediyor.

“—Hocam, ben çok seyretmiyorum!”

Çok seyretmiyorsan az seyrediyorsun. Hiç seyretmiyorum diyen kaç tane babayiğit var? Çıksın bakalım. Ödüllendireceğim. Hiç seyretmiyorum diyecek bir kimse var mı? Evimde televizyon yok diyecek kimse var mı? Eskiden hocaların bazıları şey diyorlardı: İhvanımın evinde televizyon varsa o eve ben gitmem filan diyorlardı. Gitme artık evinde otur çünkü herkesin evinde televizyon var. O hale geldi.

“—E niye bu televizyon var?”

Hocam müstehcen sahnelere bakmıyorum da, haberleri seyrediyorum, bilmem ne de... Veya işte çocuklar olmadığı zaman evden kaçıyorlar da, komşuya gidiyorlar da, telesafir oluyorlar da mecburen eve bağlamak için şöyle yapıyoruz da, böyle yapıyoruz da. Ama işte yanıyorsun şakkıdı. Cayır cayır yanıyorsun yani. Öyle veya böyle, günden kurtulamıyorsun. Allah'ın azabı hak oluyor.

Şimdi kadıncağızın resmi var bugünkü gazetede. Ermeniler hücum etmiş, dağları -35, -45 derece soğuklarda karların arasından aşabilen aşmış, aşamayan donmuş. Öbür taraftaki şehre

gidebilen gitmiş. Kadının gözleri, ağzı açık; lanet ediyor, bangır bangır bağırıyor çünkü o felâketler var. Can pazarı, kolay değil. Mal gitti, ev gitti, tarla gitti, can gitti, akraba gitti...

Bunlar hep bir ceza değil mi yani. Yapan eden Allah değil mi? Kader Allah'ın kaderi değil mi? Neden oluyor? Böyle bir cezadan dolayı oluyor aziz ve muhterem kardeşlerim. Ben bir senedir yazıyorum, çiziyorum. Daha önceki şeylerden söylüyorum, söylüyorum, söylüyorum. Bakalım millet ne yapacak.

c. Emr-i Ma'ruf Ne Zamana Kadar Yapılacak?

Öbür sayfa bitti. 54. sayfanın birinci hadis-i şerifine geçtik. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:³

إِذَا ظَهَرَ فِيكُمْ مِثْلُ مَا ظَهَرَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذَا
كَانَتِ الْفَاحِشَةُ فِي كِبَارِكُمْ وَالْمُلْكُ فِي صِغَارِكُمْ
وَالْعِلْمُ فِي رُذَالِكُمْ

حم.ع.ه. عَنْ أَنَسٍ قَالَ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى نَدْعُ الْإِثْمَارَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيَ عَنِ الْمُنْكَرِ؟ قَالَ:
فَذَكَرَهُ. وَلَفْظُ أَبِي يَعْلَى: إِذَا ظَهَرَ الْإِذْهَابُ فِي كِبَارِكُمْ وَالْفَاحِشَةُ فِي شِرَارِكُمْ وَتَحَوَّلَ الْمُلْكُ فِي
(صِغَارِكُمْ وَالْفِقْهُ فِي رُذَالِكُمْ)

RE. 54/1 (*İzâ zahera fîküm mislû mâ zahera fî benî isrâil: İzâ kâneti'l-fâhişetü fî kibâriküm, ve'l-mülkü fi sığâriküm, ve'l-ilmü fi rüzzâliküm*) An enesin kâle kîle: Yâ rasûla'llah,

³Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.187, no:12966; Ziyâü'l-Makdisî, *elEhâdisü'l-Muhtâreh*, c.III, s.150, no:2667; İbn-i Asâkir, *Tâ-rih-i Dimaşk*, c.XIX, s.532.

metâ nedeu'li'timâre bi'l-ma'rufu ve'n-nehyi ani'l-münker? Kâle, fezekerehû.

Ve lafzı ebî ya'lâ: (İzâ zahere'l-idhânü fî hıyâriküm, ve'l-fâhişetü fî şirâriküm, ve tehavvelü'l-mülkü fî sığâriküm, ve'l-fıkhü fî rüzzâliküm.)

Başka rivayetler de varmış böyle. Bu hadis-i şerif de gene bazı kötü durumların geleceği günlerle ilgili. Enes RA'nin rivayet ettiğine göre Peygamber Efendimiz'e sormuşlar ki:

(Yâ rasûla'llah, metâ nedeu'l-i'timâre bi'l-ma'rufu ve'n-nehyi ani'l-münker?) “Yâ Rasûlallah, Allah'ın emri olan emr-i ma'ruf yapmak, nehy-i münker yapmak, iyi olan şeyi yaptırmaya çalışmak, söylemek, ettirmek; kötü olan şeyi de yaptırmamaya çalışmak, engellemek, emri maaruf, nehyi münker vazifesi ne zamana kadar farz? Ne zamana kadar bunu yapmamız lazım. Ne zaman yapmayalım, ne zaman bırakalım bu işi?”

“—Şu, şu, şu haller olduğu zaman, artık bırakın; çünkü iş işten geçmiştir, kıyametin kopması yakındır.” diye o zaman söylemiş Peygamber Efendimiz. Bir rivayeti tercüme edelim şimdi:

(İzâ zahera fîküm mislû mâ zahera fî benî isrâil)
“Eskiden Benî İsrâil'in arasında zâhir olan, ortaya çıkan şeyler sizin de aranızda ortaya çıktığı zaman, bırakın artık emr-i ma'rufu, nehy-i münkeri, bitti iş, mahvoldu yani.”

Benî İsrâil onlardan helâk olmuştu eskiden. Benî İsrâil'e Allah Mûsâ AS'ı peygamber göndermişti. Onlar sapıtınca, helâk oldular. Yani hangi

ümme't Allah'ın yolundan çıkarsa, ona ceza geliyor. Neymiş?

1. (*İzâ kâneti'l-fâhişetü fî kibâriküm*) “Kötülükler büyüklerinizden olduğu zaman...”

El-fahişe demek, yani *fuhşiyat* demek, kötü olan, çirkin olan her şey. Kötü, çirkin olan her şey büyükleriniz arasında olduğu zaman.

Bir milletin, bir kavmin eşrafı eskiden cami yaptırmış, Ramazan'da iftar verirmiş, alimleri himaye edermiş, medreseler kurarmış vs. Yani hayrı desteklerlermiş büyükler. Halk da onlara tabii olurmuş, onların yolundan gidermiş. E şimdi bu büyüklerde fuhşiyat, kötülükler zahir olduğu zaman...

2. (*Ve'l-mülkü fi sığâriküm*) “Mülk, egemenlik, hakimiyet de küçüklerin eline geçtiği zaman...”

Halbuki gün görmüş, feleğin çemberinden geçmiş, tecrübeli, ak sakallı, nur yüzlü insanlar yönetirdi eskiden toplumu, söz onlarındı. Küçükler itaat ederlerdi, ayakta dururlardı, onların yanında oturmazlardı bile... Şimdi söz küçüklere geçti. Egemenlik, hakimiyet küçüklerde olduğu zaman büyükler de fuhşiyata daldığı zaman 3. (*Ve'l-ilmü fi rüzzâliküm*) “İlim de en rezil, alçak, pespaye insanların elinde, ağzında olduğu zaman, artık emr-i ma'ruf, neyhi münkerin zamanı geçmiş, azap gelecek, kıyamet kopacak demek yani.” Başka bir rivayet şöyle:⁴

⁴ İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.II, s.394; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.XIV, s.433; Tahâvî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.VII, s.376, no:2837; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.VI, s.84, no:7555; Taberânî, *Müsne-*

إِذَا ظَهَرَ الْإِذْهَانُ فِي خِيَارِكُمْ وَالْفَاحِشَةُ فِي شِرَارِكُمْ وَتَحَوَّلَ الْمُلْكُ فِي صِغَارِكُمْ وَالْفِقْهُ فِي رُذَالِكُمْ

(İzâ zahere'l-idhânü fî hıyâriküm, ve'l-fâhişetü fî şirâriküm, ve tehavvelü'l-mülkü fî sığâriküm, ve'l-fıkhü fî rüzâliküm.)

1. (İzâ zahere'l-idhânü fî hıyâriküm) “Sizin hayırlılarınızın arasında bir müdâhene, yağcılık, karşı tarafı medhetme, dalkavukluk yayıldığı zaman...”

Hayırlı ne yapacaktı? Dalkavukluk yapmayacaktı, hakkı dobra dobra söyleyecekti.

“—Kardeşim senin yaptığın yanlış, günah, bunu bırak! Şu söz doğru değil, şu iş yanlış!” diyecekti.

Öyle yapmıyor, yağ çekiyor, yani dalkavukluk yapıyor, kusuru söylemiyor. Halbuki hayırlıların bunu söylemesi lazımdı. Hayırlılarda müdâhene, yağcılık, medihcilik olduğu zaman...

Tabii yüzüne karşı medheder, arkasından konuşur.

“—Evet efendim, isabet ettiniz efendim, pek güzel olmuş efendim, elinize sağlık efendim, şahane efendim...”

Arkasından aleyhinde konuşur. Halbuki dobra dobra söyleyecekti. Allah affetsin...

2. (Ve'l-fâhişetü fî şirâriküm) “En şerlilerinizin

dü's-Şâmiyyîn, c.IV, s.301; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

arasında fuhşiyat, kötülük, rezillik arttığı zaman...”

3. (Ve tehavvelü’l-mülkü fî sığàriküm) “Egemenliğin, idareciliğin, yöneticiliğin küçüklerin eline geçtiği zaman...”

4. (Ve’l-fıkhü fî rüzzâliküm) “Din ilmi, fıkıh ilmi de rezillerin, alçakların, pespayelerin, niyeti kötü, çirkin tinetli insanların eline düştüğü zaman...”

Bunların hepsi, işin adam akıllı kötü bir noktaya geldiğinin alâmeti.

d. Belâ Umûmî Olarak Gelir

Bir hadis daha okuyalım.

Ümmü Seleme RA Vâlidemiz’den, son hadis-i şerif olarak zikrediyoruz. Ondan sonra öbür haftaya, sağ olursak kalıyor öteki kısımları okuruz.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁵

إِذَا ظَهَرَ السُّوءُ فِي الْأَرْضِ أَنْزَلَ اللَّهُ بِأَسِهِ بِأَهْلِ
الْأَرْضِ وَإِنْ كَانَ فِيهِمْ قَوْمٌ صَالِحُونَ يُصِيبُهُمْ مَا
أَصَابَ النَّاسَ ثُمَّ يَرْجِعُونَ إِلَى رَحْمَةِ اللَّهِ وَمَغْفِرَتِهِ

(طب. حل. عن أم سلمة)

RE. 54/2 (İzâzahere’s-sûü fi’l-ardı, enzela’llâhu bi’s ehû bi-ehli’lardı; ve in kâne fîhim kavmün

⁵ Taberânî, Mu’cemü’l-Evsat, c.II, s.317, no:2089; Ebû Nuaym, Hilyetü’lEvliyâ, c.X, s.218; Hz. Ümm-ü Seleme RA’dan.

sàlihûne, yusîbuhüm mâ esàbe'nnâse, sümme yurciûne ilâ rahmeti'llâhi ve mağfiretihi)

(*İzâ zahere's-sûü fi'l-ardı*) Su, sin ile, kötülük demek. “Yeryüzünde kötülük zahir olduğu, aşikâre olduğu, belirttiği zaman...” Bir ülkede, bir memlekette demek yani.

(*Enzela'llâhu bi'sehû bi-ehli'l-ardı*) “Allah azabını, kahrını yer halkına indirir. Kötülük yaptı mı, insanlar arasında kötülük zahir oldu mu, Allah’ın da kahrı gelir.”

Demek ki kötülük zâhir olmadığı zaman öyle olmuyor. Yani görülecek. Yani tek tek şahıslar, dünyanın her devrinde her zaman tek tük kusur yapan olabilir ama zahir olunca, aşikare olunca, o zaman ceza geliyor diye de düşünebiliriz.

“Sonra Allah’ın azabı gelir. (*Ve in kâne fîhim kavmün sàlihûne*) Bu azaba uğrayan kavmin içinde salih insanlar olsa bile, mübarek insanlar olsa bile azap gelir. (*Yusîbuhüm mâ esàbe'nnâse*) O suçlu kavme gelecek ceza onlara da gelir, hepsi birden helâk olurlar; o cezaya, o belâya uğrarlar.”

Salgın hastalıkla salgın hastalık, zelzeleyse zelzele, düşman istilasıysa düşman istilası, semavi bir afetse vs. umumi gelir. (*Sümme yurceûne ilâ rahmeti'llâhi ve mağfiretihi*)

“Sonra Allah’ın rahmetine ve mağfiretine ermek üzere bunlar ayrılırlar.” Ama ölüm, helâk beraber olur, sonra “Bunlar iyi insandı, bunlar kötülöklere hiç bulaşmamıştı; ibadetinde, taatinde, hayrında, hasenatındaydı, cihad ediyorlardı ama söz geçirememişlerdi.” vs. diye

sonra ayrılırlar.

Ama azap bir kavme geldi mi umumi gelir. Hatta derler ki Lût kavminin helâki günü gece teheccüde kalkmış nice nice binlerce insan varmış ama ekseriyet, o lutilik, homoseksüellik belâsına müptela olduğundan ceza umûmî gelmiş, onlar da toprakların altına batmışlar.

Allah CC bize tam Müslüman olmayı nasib etsin... Nefse uymamayı, şeytana aldanmamayı nasib etsin... Yolunda yürümeyi, sevdiği kul olmayı nasib eylesin... Haramlardan, günahlardan uzak durmayı, seve seve Allah'ın emirlerini tutmayı, salih kullar olmayı nasib eylesin...

Fâtiha-ı şerife mea'l-besmele!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
11. 04. 1993 - İskenderpaşa Camii

[Bütün HADİS DERSLERİNE PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
KÜRSÜ